

Ed.

104. Frumvarp

til laga um breyting á póstlögum 7. maí 1921.

(Eftir 2. umr. í Ed.).

1. gr.

Í stað »á öðru« í 2. gr. d. komi: eftir ráðstöfun póststjórnarinnar.

Á eftir liðnum e. komi nýr liður: f. Póstinnheimtum.

Í stað »f.« komi: g.

Framan við 3. gr. bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Í bæjum, þar sem komið hefir verið á fót daglegum útburði póstbrjefa, má enginn reka það sem atvinnu að safna saman, flytja eða bera út brjefasendingar (2. gr. a.).

d-liður 11. gr. orðist svo:

Fyrir póstávisanir:

12 kr. eða minni upphæð 15 aur.

yfir 12 kr. alt að 25 kr. 30 —

yfir 25 kr. alt að 100 kr. 60 —

og 20 aur. fyrir hverjar 100 kr. eða minni upphæð af því, sem fram yfir er.

Á eftir liðnum e. í 11. gr. komi nýr liður:

f. Fyrir póstinuheimtur innheimtar greiðist sama gjald og fyrir pósta-
ávisanir, og þar að auki 25 aurar fyrir hverja kröfu, en fyrir hverja kröfu,
sem eigi fæst borguð, skal að eins greiða 15 aura.

Í stað »f.« »g.« »h.« komi: g. h. i.

Í stað tveggja fyrstu málsgreinanna í 16. gr. komi:

Glatist ábyrgðarbrjef í vörslum póststjórnarinnar, skal greiða sendanda
alt að 36 kr. í skaðabætur.

Sje innihaldið glatað að nokkru eða öllu leyti og uppfyllt hafa verið
nánari skilyrði, sem póststjórnin setur, má greiða skaðabætur, er samsvari
tjóninu.

Skaðabæturnar mega þó aldrei fara fram úr 36 krónum.

Glatist brjef með tilgreindu verði eða innihald þess að nokkru eða öllu
leyti, meðan það var í vörslum póststjórnarinnar, bætir póststjórnin skaðann,
þó ekki fram yfir það, sem tilgreint var í brjefinu. Hafi innihaldið verið verð-
skjöl, sem hægt er að ógilda, getur póststjórnin sett það skilyrði fyrir skaða-
bótageiðslu, að eignarrjetturinn að samsvarandi upphæð verðskjalanna sje
framseldur henni.

Komist það upp, að verð póstsendingar sje í sviksamlegum tilgangi
talið hærra en það er í raun og veru, skal engar skaðabætur greiða.

Pegar póstaávisanir, póstkröfur og póstinnheimtur hafa verið borgaðar
póstmanni eftir settum reglum, ber póststjórnin ábyrgð á upphæðum þeirra,
og hafi þær verið útborgaðar skökkum viðtakendum og póstmaður eigi sök á
því, skal bæta fjárhæðina að fullu samkvæmt reglum þeim, sem gefnar verða
í reglugerð þeirri, sem getur um í 27. gr.

Hafi póstkröfusending glatast eða skaddast, eða þá innihaldið glatast alt
eða eitthvað af því í vörslum póststjórnarinnar, er eigi hægt að heimta upp-
hæð póstkröfunnar, en skaðabæturnar verða að ákveðast eftir reglum þeim,
sem settar eru í þessari grein um þá tegund sendinga, sem hún heyrir undir.

Sje póstkröfusending afhent viðtakanda án þess að póstkrafan hafi
verið innheimt, hefir sendandi rjett til að heimta, að póstkröfuupphæðin sje
sjer borguð af póststjórninni.

Á eftir orðunum »afleiðingar skaðans« í næstsiðustu málsgrein 16.
greinar komi: og skal eigi skylt að greiða bæturnar fyr en 6 mánuðir eru
liðnir frá því að póststjórnin fjekk tilkynningu um vanskilin.

Á eftir 28. gr. komi ný grein, svo hljóðandi:

29. gr. Ráðherra hefir heimild til að ákveða, að burðargjaldstaxtar þeir,
sem 11. gr. ræðir um, megi innheimtast með öðrum upphæðum en þar eru
settar, ef gengi íslenskrar krónu kynni að gera það óumflýjanlegt.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. apríl 1925.